

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ

VOL. X

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, EIC-ਜਵਾਬਦਾਰ

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 325.

4 ਸਤੰਬਰ 1956--

ਇੰਡੀਅਨ ਫਾਈਨੈਂਸ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 13-
 ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਧਾਰਾ 34-
 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ-ਆਮਦਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ-ਕਰ-ਅਧੀਨ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ
 ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਧਾਰਾ 23-
 ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ-ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿਚ-ਕਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ-ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ-ਕੀ ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼
 ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਕਨੂੰਨ-ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਾਅਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ
 ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ
 ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਹੈ-ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ-ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ
 ਐਕਟ, 2001 ਦਾ ਅਰਥ -ਸੈਕਸ਼ਨ 5(5)-ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1950, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ
 ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
 ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ
 ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ
 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ
 ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮਦਨ ਜੋ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ
 ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ
 ਹੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ "ਲੱਗਣ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ
 ਕਰਨਾ" ਜਾਂ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕੱਠਾ
 ਕਰਨਾ।" ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ
 ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਇਹ ਉੱਤਮ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ
 ਦਾ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਜ ਹੈ। "ਮੁਲਾਂਕਣ"

ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ। "ਉਗਰਾਹੀ" ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਮੀਕਰਨ "ਲੇਵੀ", "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਅਤੇ "ਉਗਰਾਹੀ" ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ. ਇੰਡੀਅਨ ਫਾਈਨੈਂਸ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ "ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਇੰਨਾ ਚੌੜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਮਿਆਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਏ) ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਇਹ ਕਿ ਹਰ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮ ਹਨ:

(i) ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਤਹਿਤ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(ii) ਦੂਸਰਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਤੀਜਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹੀ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iv) ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮਾਪ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(v) ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ

ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ

(vi) ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਘੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਰਚਨਾ ਹੈ। , ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਐਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2001 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ। . ਕਿਸੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪਣ ਨਾਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ, ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਲਦੀ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਜੀ.ਐਸ. ਪਾਠਕ, ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਡੀ. ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ, ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ, 1946 ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਢਿਲਵਾਂ ਵਿਖੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਪਟੇ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1945-46 ਦੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਢਿਲਵਾਂ ਵਿਖੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਪੂਰਥਲਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲੇ ਛਾਉਣੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਸੰਬਤ 2003 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਆਮਦਨ ਦਾ "ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ" ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਮਦਨੀ- ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਵਿਸ਼ਵ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਚੇਤ 2003 (1946-47) ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੰਬਤ ਸਾਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ 'ਮੁਲਾਂਕਣ', ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। 34.

1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਲ, 1947 ਤੱਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਕਲਮ ਦੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝਟਕੇ ਨਾਲ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦੋ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। , ਇਹਨਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੱਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਵਿਦਾ ਹੋਣਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਅਖੰਡਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਝਟਕਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਪੀਲੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵਾਂਗ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁਣ ਨਾਟਕੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਉਸ ਗਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਛੋਟੇ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਏ। ਹਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ; ਕੁਝ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੂਗੋਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਵਿਹਾਰਕ ਇਕਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ 5 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ 30 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੰਘੀ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਸਟਮ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਸ. - ਸੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ।

ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਵਿੱਤ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ। ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਵਿੱਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਭਾਗ 1 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਘੀ ਵਿੱਤ ਦੀ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਰਾਜਾਂ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ "ਸਾਰੇ ਸੰਘੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਦਰਾਂ, ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ।

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਉਪਾਅ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕਸਾਰ ਨੀਤੀਆਂ, ਸਿਧਾਂਤ- ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ- V.

ਆਮਦਨ-

ਕੇਂਦਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ, ਅਲ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਕੈਡਮੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸੀਡਿੰਗ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਏਕੀਕਰਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

"9 (ਏ) ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਸਥਾ ਫੈਡਰਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਘੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਿਓ ਜੋਸ਼ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।" ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ-

ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਸਮੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡੇ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜਾ, ਅਰਥਾਤ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ । 24 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜੋ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਮੱਲ ਕੁਠੀਆ ਐਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ, V. ਸਮੇਤ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਦਿ ਇਨਕਮ- ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਆਦਿ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਅਤੇ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਮਾਮਲਿਆਂ (ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਸਮੇਤ) ਨਾ ਸਿਰਫ ਭਾਗ ਏ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ ਦਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਫਾਈਨੈਂਸ ਐਕਟ, 1950, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"13 (1) ਜੇਕਰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਜਾਂ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, (XI) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾ 1922) 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ। ਜਾਂ 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।"

ਇਹ ਐਕਟ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ:-

(a) ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ
ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਵਾਬ

ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ. ਜਿਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੈਟਿੰਗ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਤਲਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੀ

(b) ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

1950-51 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀ ਪਾਠਕ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਪਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸਮੀਕਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1950 ਦਾ ਐਕਟ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਅਤੇ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ ਕਰੋ", "ਸੈਕਸ਼ਨ 27, 30 ਅਤੇ 32 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ" ਅਤੇ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ ਜਾਂ ਵਧਾਓ" ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ,

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਮਲ ਕੁਠੀਆਲਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਮਦਨ- ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੀਕਰਨ "ਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ. ਮੁਲਾਂਕਣ" ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੀ.ਜੇ. ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ ਹੈ। 1950 ਦਾ ਐਕਟ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ. ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ "ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ਬਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮਾਪ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਮੀਕਰਨ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਰਲੀਅਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮੱਦ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨੀ- ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਆਦਿ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿਚਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਟ੍ਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਪਾਮਰ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਵੋਰਡ (1)।

ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1950 ਦਾ ਐਕਟ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ (ਸਮੇਤ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ) ਪੈਪਸੂ) ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 278, 291, 295 ਅਤੇ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 278 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਇ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, "ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ" ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਤਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ (1) 153 ਨਿਊਯਾਰਕ 612।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਕਾਰਵਾਈ ਪਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਵਿੱਚ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮਦਨ- ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਹੈ। -ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸੰਦੋਹਪੂਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਹਾਰ ਦੇਵੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੰਬਿਤ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1950 ਦਾ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਸਿਰਫ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਮੈਕੇਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਹੈਰ (1)) ਦੂਜਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤੀਜਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਨ ਸਟੈਚੂਟ ਲਾਅ ਪੇਜ 122, ਅਸਾਮ ਰੇਲਵੇ ਐਂਡ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

(2), ਅਸਵਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ ਬਨਾਮ ਅਰਬਿੰਦ ਬੋਸ,

(1) 239 ਯੂ.ਐਸ. 299

(2) 1935 ਏ.ਸੀ. 445 ਤੇ 457

(3) 1953 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1, 78,

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਚੌਥਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਆਦਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.ਇੰਗਲਿਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ। ਪੈਰਾ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 45 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"(e) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀ (ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ)।

ਪੈਰਾ 10 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"10. ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ-

(1) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1949-50 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 (2) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਭਾਰਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕੇਸ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ- 1950-51 ਦੀ ਆਮਦਨ-ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । "

ਜੇ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ "ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ" ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ । ਉਕਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ।

ਪੰਜਵਾਂ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ । ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੋਵੇ । ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਆਮਦਨ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਅਜਿਹੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਹਜ਼ਾਰੀ ਨੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਮਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ v. ਆਮਦਨ- ਸਮੀਕਰਨ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਏਕੀਕਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ। ਏਕੀਕਰਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਤੁਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਪੂਰਵ-ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਫਤ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ। ਟੈਕਸ ਦੇ.

ਆਉ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਕੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰੀਏ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਬਾਕੀ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੈਕਬੈਥ ਬਨਾਮ ਚਿਸਲੇਟ, (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਲੋਰਬਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ"। "ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1) (1910) ਏ.ਸੀ., 220

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ

ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੀ ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਮਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਡੀ.ਐਨ. ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਆਰ. ਮੁਖਰਜੀ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ।, ਆਦਿ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ- "ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ; C. J. ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਨਹੀਂ। ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਚਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਗ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਿੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਖਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹੀ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਲੇਵੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ" ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ" ਜਾਂ "ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ"। ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਉੱਤਮ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਜ ਹੈ। "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ। "ਉਗਰਾਹੀ" ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਮੀਕਰਨ "ਲੇਵੀ", "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਅਤੇ "ਸੰਗ੍ਰਹਿ" ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(1) 1953 ਐਸ.ਕੇ. 102,309

ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੱਲ ਕੁਠੀਆਲਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ. 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਇਰੈਸਿਸ ਬਨਾਮ ਟੇਬਲ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮਦਨ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੂੰ ਸੀ. ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੰਪਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਲੇਵੀ" ਅਤੇ "ਇਕੱਠੇ" ਸਮੀਕਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜੇ ਹਨ। ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲਕਸ਼ਮਣ ਸ਼ੇਨੋਏ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟਾਰ ਅਫਸਰ, (1), ਭਾਈਲਾਲ ਅਮੀਨ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। v. ਡੀ. ਲਾਲ, (2)।

ਸਵਾਲ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਟੀ ਤੰਬਾਕੂ ਮਾਰਟ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਰਬਨ ਸਰਕਲ, ਬੰਗਲੌਰ, (3) ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਕਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨ "ਲੇਵੀ" ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਕਤ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

(1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਟਰਾਂ. ਕੇਚ ੧੩੭

(2) 1953 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 229

(3) 27 1.ਟੀ.ਆਰ. 549

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਨੇ ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਮਦਨੀ-ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਲਗਾ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਿਧਾਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

29 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ, ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ 2005 ਦਾ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੋ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

2 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1 ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਜ਼ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਭਾਰਤੀ

(2005 ਦਾ 16) ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਲ ਕੁਠੀਆਲਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪੁਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੋਧ ਨਾਲ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਆਮਦਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੁਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ 12 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਪੂਰਥਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਅਗਸਤ, 1948, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਗਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਪੂਰਥਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕਪੂਰਥਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਲੇਵੀ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ।

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਮਾਲ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸਾਬਕਾ ਕਾਨੂੰਨ (ਗੋਰਲੇ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ- ਸੇਵੇਲ), (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। Com ਵਿੱਚ. v. ਮੋਰਟਗੇਜ ਟਰੱਸਟ ਕੰਪਨੀ, ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ (2), ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਟਾਕ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। valuation. 1907 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਉਸਦੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਸਾਲਾਨਾ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਅਤੇ ਵੈਸਟ ਸਾਈਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ (3) ਵਿੱਚ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਖਾਸ ਤੋਂ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

(1) 77 ਇੰਡ. 319

(20 227 ਪੰ: 163

(3) 295 ਪੈਸਫਿਕ ਰਿਪੋਰਟਰ 837, 840

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਰੋਤ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਫਰਮ ਹਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਮਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਤਾਂ ਆਮ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਆਮਦਨ- ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਦਿ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਲੀਆ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਪਤਾਅ ਨੂੰ ਸਦਰਲੈਂਡ ਐਨ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ (ਦੁਜਾ ਐਡ.) ਸੈਕਸ਼ਨ 238 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਮੁੜ-ਐਕਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 16 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ 5 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ, ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਮੂਹ ਸੀ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੈਪਸੂ ਦਾ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਤੋਂ ਸੰਧੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੂੰ, ਸੀ.ਜੇ. ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ, ਅੰਡਰ-ਸਟੇਟਮੈਂਟ, ਅੰਡਰ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧੂਰੀ ਜਾਂ ਅਧੂਰੀ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਇਨਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਟੈਕਸ ਐਕਟ. ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤਬਦੀਲੀ. ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜੋ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਘ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ.

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਕਾਨੂੰਨ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਹੈਰਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਕੁਠੀਆਲਾ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ.. ਰਿਟਰਨ ਆਮਦਨ ਹੈ- ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1946 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਆਮਦਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 16 ਆਫ 2005 ਇੱਕ ਰੀਲੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ, ਪਟਿਆਲਾ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਇੱਥੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਉਸਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 (ਏ) ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਹਰ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਪੂਰਥਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਆ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ 12 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1950, ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (5) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵਰਗਾਂ, ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਰਗੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। -ਟੈਕਸ ਸਿੱਧੇ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। , ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਝਿਜਕ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਧਾਰਨ ਹੈ. ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਿੱਧੇ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੈ ਆਮਦਨ-ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ, ਆਦਿ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ, ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਭੁੱਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਆਨ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 261 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ, ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕੁਝ ਅਭੌਤਿਕ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਲਣਾ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਚਿਤ, ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁੜ-ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪੂਰਵ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 270 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਫੋਲ- ਨੀਵਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

"ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਪਟਿਆਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸਮਰਥਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

24 ਜਨਵਰੀ 1956 ਨੂੰ ਭਗਵਾ ਦਾਸ ਸੂਦ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ-ਤਾਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੂਰੀ ਪਾਠਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰੇਗਾ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਸਹਿਮਤ ਹੈ।

(1) ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.6 of 1955

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ,

ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ
ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Sh. Harminder Singh